

Transparentnost Srbija
Transparency Serbia

Transparentnost Srbija

pregled aktivnosti za period
13. - 19. avgust 2016. godine

Bilten broj 34/2016

Sadržaj:

Aktivnosti	2
Osvrt na „novi osnov poverljivosti“ u Uredbi o kancelarijskom poslovanju	3
Netransparentne kandidature	4
Podela javnih preduzeća	5
Mediji	7
Skromni učinak	7
Lažirana izjava o prihodima Malog	10

Aktivnosti

I proteklu nedelju obeležio je rad na aktuelnim projektima, prikupljanju podataka, njihovoj analizi.

Antikorupcijsko savetovalište (ALAC) bilo je aktivno i ovih dana. Primili smo devet poziva na telefon 0800 081 081 i četiri mejla na ts@transparentnost.org.rs. Imali smo i 10 slučajeva otvorenih na osnovu informacija dobijenih poštom, preko Facebooka, ličnim kontaktima, sa interneta ili iz pres klipinga.

Prenosimo jedan karakterističan slučaj iz prakse Savetovališta:

Mali akcionari AD „Naša Sloga” su se obratili kako bi ukazali na određene nepravilnosti u postupanju Direkcije za upravljanje oduzetom imovinom, organa u sastavu Ministarstva pravde, kojoj je Naša Sloga AD 2010. godine poverena na upravljanje. Ukazali su na sporni ugovor o zakupu koji je zaključen 31. januara 2013. godine između AD Naša Sloga i Dunav trgovine doo iz Smedereva, ističući postojanje koruptivnih radnji u tom procesu. Predmet ugovora je davanje u zakup proizvodnih i poslovnih objekata Naše Sloge. Akcionari posebno ističu ulogu direktora Direkcije u vezi sa zaključenjem ovog ugovora i davanjem instrukcija rukovodstvu Naše Sloge u tom pravcu. Direkcija je prethodno, 25. januara 2013. godine, obavestila Nadzorni odbor Naše Sloge o potrebi zaključenja ovog ugovora navodeći kao razlog lošu finansijsku situaciju u ovom akcionarskom društvu, a u cilju konsolidacije poslovanja, pokretanja proizvodnje, kao i sprečavanja umanjenja imovine. Zakupac se obavezao da će zakupninom plaćati preuzete neizmirene obaveze zakupodavca, dospele i one koje dospevaju u toku trajanja ugovora, a ugovor je zaključen na neodređeno vreme (izuzev u slučaju ukidanja rešenja o privremenom oduzimanju imovine). Stranka nas je obavestila da nije bilo tenderske procedure kada je reč o izboru zakupca, ukazujući na nepravilnosti u postupanju direktora Direkcije.

U protekloj sedmici na našem internet sajtu i na [Facebook stranici](#) objavili smo po četiri teksta sa komentarima i linkovima na antikorupcijske aktuelnosti. Aktivnostima TS, odnosno antikorupcijskim temama koje su komentarisali predstavnici naše organizacije, bila su posvećena 23 teksta u medijima prošle sedmice.

Prenosimo izbor tekstova koje smo objavili u prethodnoj sedmici:

Pod lupom¹

Osvrt na „novi osnov poverljivosti“ u Uredbi o kancelarijskom poslovanju

15. avgust 2016.

Skrivanje informacija ili nesnalaženje? U svakom slučaju, odsustvo logike

Velika prašina koja je podignuta [reakcijama Vladinog Saveta za borbu protiv korupcije](#) i Poverenika za informacije povodom izmena Uredbe o kancelarijskom poslovanju, naizgled se slegla saopštenjem Vlade, koja uverava da cilj ovih izmena nije skrivanje informacija koje poseduje Vlada i da nije narušen sistem uspostavljen Zakonom o tajnosti podataka. To saopštenje je, međutim, samo izvor novih problema, a nikako razrešenje već otvorenih.

Kako mediji javljaju, izmenama Uredbe, koje su donete tri dana nakon izbora, uvedena je mogućnost da Vlada na bilo koji dokument stavi oznaku „Službeno“ i na taj način ga sakrije od javnosti. Ova klasifikacija dokumenata, nepoznata je Zakonu o tajnosti podataka. Savet za borbu protiv korupcije je Ustavnom sudu podneo inicijativu za ocenu ustavnosti sporne uredbe, a Poverenik za informacije od javnog značaja je najavio da će po formiranju nove Vlade insistirati na njenoj promeni. Merilo za stavljanje oznake „službeno“ je maglovito – da su „po svojoj prirodi osetljivi i zahtevaju ograničenu distribuciju“, a nije jasno ni ko sve spada u krug lica kojima je distribucija moguća. Pored toga, povređena je i procedura, zato što Vlada nije tražila mišljenje od

---

¹<http://goo.gl/PjRIEj>

Poverenika, što je prema poslovniku bila dužna da učini.

Načelno, kao što je [ukazao i Rodoljub Šabić](#), nije sporna mogućnost da se kategorija „službeno“ uvede kao novi stepen tajnosti podataka. Međutim, to se može učiniti jedino izmenama Zakona o tajnosti podataka, a nikako podzakonskim aktom vlade.

[Reakcija Vlade Srbije](#) na ove tvrdnje bila je brza. Prvi problem jeste to što se, kao i u brojnim ranijim slučajevima kada je stvarana zabuna u pravnom poretku, vrši pozivanje na evropske integracije. Kao da nije moguće uraditi ono što eventualno jeste zahtev ili standard na način koji će biti usaglašen sa višim pravnim aktima i **sa logikom!** U Vladinom saopštenju se kaže da oznaka "Službeno", nije oznaka tajnosti, već da se odnosi na sva akta koja nastanu u radu državnih organa, a koja prema pravilima Evropske unije moraju nositi oznaku "Limite", odnosno "Limited". Dalje se pojašnjava da je reč o dokumentima koji nisu tajni, ali su „osetljivi“ i „zahtevaju ograničenu distribuciju“. Iako pravni osnov za uredbe i druge podzakonske akte može biti samo zakon, u saopštenju se Vlada poziva na akt koji ne predstavlja čak ni propis – zaključak Vlade Republike Srbije o načinu postupanja svih državnih organa u pristupnim pregovorima sa Evropskom unijom. Tu je, kaže

se, određeno da oznaku "Službeno" nose sva akta koja nastanu u radu državnih organa, a koja prema pravilima Evropske unije moraju nositi oznaku "Limite", odnosno "Limited".

Završne tvrdnje u saopštenju su sledeće:

- „Navedena oznaka ne predstavlja oznaku tajnosti u smislu Zakona o tajnosti podataka, niti se korišćenjem ove oznake može ograničiti pravo bilo kome na informaciju koja je sadržana u dokumentu sa ovom oznakom“.
- „Oznaka "Službeno" je internog karaktera i primenjuje se samo unutar državnog organa i označava ko od državnih službenika ima pravo uvida i rukovanja ovakvim dokumentima“.
- „Oznaka "Službeno" nema nikakvog uticaja ka spolja, prema građanima ili javnosti. Svaki dokument koji nosi ovu oznaku, apsolutno je moguće dobiti kao informaciju od javnog značaja.“

Šta ovde nije u redu? Ako je neki podatak namenjen za ograničenu distribuciju (samo neki državni službenici imaju pravo uvida u dokument), onda suštinski jeste reč o određivanju tajnosti podataka, makar se zavijala u druge nazive. Naime, **tajnost znači upravo to – da neki ljudi neće imati pristup**. S druge strane, čak i kada je reč o dokumentima koji nose najviši stepen tajnosti postoje neki ljudi koji im imaju pristup. Uglavnom, što je tajnost dokumenta manja, veći je broj državnih službenika koji mogu da im pristupe.

Međutim, **još je veći apsurd** do koga se dolazi sa druge strane Vladinih tvrdnji. Ako je, kao što se tvrdi u saopštenju Vlade, „apsolutno moguće“ (to jest, moguće u svakom

konkretnom slučaju, bez izuzetka), dobiti kopiju dokumenta koji nosi ovu oznaku, to u kontekstu Zakona o slobodnom pristupu informacijama znači da svako na ovom svetu može da ostvari uvid. Ukoliko je tako, pravilo prema kojem je pristup ograničen čak i nekim službenicima unutar organa postaje bespredmetno.

Netransparentne kandidature

17. avgust 2016.

Netransparentnost biografija je problem sa kojim se često susrećemo, i to ne samo prilikom predlaganja kandidata i izbora za funkcije ili za članstvo u raznim telima, već i u situacijama kada zakoni propisuju da radne biografije moraju da budu dostupne (kao što je slučaj sa direktorima i članovima nadzornih odbora JP). Neretko se ova obaveza formalno ispunjava objavljivanjem osnovnih, uopštenih biografskih podataka, u formi koja se ne može nazvati radnom biografijom. A suština je da se na osnovu objavljenih podataka proceni da li kandidat ispunjava uslove za određeno mesto.

Komiteta za ljudska prava [u saopštenju](#) izdatom u ime 13 organizacija ukazao je na sličan slučaj u vezi sa predlaganjem kandidata za članove međunarodnih tela, i to na kojima bi trebalo da se štite ljudska prava.

YUCOM

Komiteo pravnikaa
za ljudska prava

Adresa:
Kneza Miloša 4
11103 Beograd
PAK 106915
Srbija
Telefon:
011/3344225
Fax:
011/3344425
e-mail:
office@yucom.org.rs
web:
www.yucom.org.rs

Saopštenje

Netransparentnost državnih organa narušava ugled

Komiteo pravnikaa za ljudska prava – YUCOM, kao organizacija koja se bavi ljudska prava i demokratiju, zajedno sa ostalim dole potpisanim organizacijama oštro osuđuje postupke kojima organi vlasti u Srbiji narušavaju ugled države i predlozima kandidata za članove međunarodnih tela i to na mestima na kojima štite ljudska prava.

Organi vlasti, naime, nisu prihvatili predlog Zaštitnika građana, podržan od strane Poverenice za zaštitu ravnopravnosti i 15 referentnih organizacija civilnog društva, da na predstojećim izborima za članove Potkomiteta UN za prevenciju torture za period od 2017. do 2021.godine, kandidat Srbije bude Miloš Janković, zamenik Zaštitnika građana i dosadašnji član Potkomiteta, jedan od prominentnih pojedinaca na međunarodnoj sceni u oblasti zabrane torture koji ima stručne kvalifikacije u oblasti prevencije torture i višegodišnje iskustvo u radu Potkomiteta.

Naime, Republika Srbija je predložila drugog kandidata, učinivši to na potpuno netransparentan način, bez prethodnog ispitivanja stručne kvalifikacije kandidata niti utvrđivanja njegovog iskustva u oblasti prevencije torture, a što su neophodne kvalifikacije člana Potkomiteta, predviđene Opcionim protokolom na Konvenciju protiv torture Ujedinjenih nacija.

Navedenim postupkom doveden je u pitanje međunarodni kredibilitet Republike Srbije. Vlast je još jednom pokazala odnos neuvažavanja predloga nezavisnih organa i organizacija civilnog društva, a pre svega spremnost na beskompromisnu odmazdu prema saradnicima Zaštitnika građana, navodi se u saopštenju.

Podela javnih preduzeća

14. avgust 2016.

Zakon o javnim preduzećima, usvojen u februaru 2016. godine, predviđa da se direktori biraju na javnim konkursima. To je predviđao i zakon iz decembra 2012. pa su ipak na čelu mnogih javnih preduzeća ostli partijski kadrovi postavljeni pre usvajanja zakona, a konkursi nisu ni raspisivani, ili su raspisani konkursi koji ni

do danas nisu okončani, a direktori su bili (i dalje su) u v.d. stanju, bez zakonskog osnova. U onim preduzećima u kojima konkursi nisu ni raspisani (Elektromreže, Srbijagas, Pošte...) direktori bi na konkursu morali da budu izabrani do marta 2017. Za okončanje konkursa raspisanih po starom zakonu nema roka.

Aleksandar Vučić u ekspozu je samo ponovio ono što smo slušali kada je usvajan novi zakon - da je cilj zakona profesionalizacija i povećanje efikasnosti upravljanja. To smo, međutim, slušali kada je usvajan i prethodni zakon, ali je profesionalizacija izostala. Kada se uz sve to u medijima pojavi tekst koji najavljuje koji stranački funkcioner će biti na čelu kojeg javnog preduzeća, prirodno je da se zapitamo postoji li ovog puta politička volja za departizaciju i profesionalizaciju. Bez obzira na to što se tekst poziva na neimenovanog sagovornika.

Blic, naime, tvrdi da će doskorašnji ministar privrede Željko Sertić postati direktor EPS-a, da

će na čelu Pošte Milana Krkobabića zameniti Zoran Babić ("iako se govorilo da će da preuzme rukovođenje Putevima Srbije"), a da na čelu "Srbijagasa" ostaje Dušan Bajatović, Zoran Drobnjak na mestu direktora "Puteva Srbije", Nikola Petrović u "Elektromrežama Srbije", Jelena Trivan u "Službenom glasniku" (Jelena Trivan je, inače, posle dve godine u vd stanju izabrana na novom konkursu raspisanom u novembru 2015. i okončanom za nepunih 40 dana).

List najavljuje i da će Blagoja Spaskovskog na čelu RTB "Bor" posle konkursa zameniti stranac.

TS prati sprovođenje Zakona o JP i tražićemo sve dokumente iz procedure izbora, kako bi javnost imala uvid na osnovu kojih kriterijuma su birani direktori, kako su ocenjani i rangirani kandidati. Uskoro ćemo saznati da li će se ovi stranački kadrovi zaista javiti na konkurse, da li će biti jedini ili najbolji kandidati i da li je slučajnost što je sagovornik Blica i pre raspisivanja pogodio ko će biti najbolji kandidati na otvorenim i transparentnim konkursima. Ili je priča o profesionalizaciji i ovog puta bila samo priča.

Mediji

Skromni učinak

Peščanik, Zlatko Minić, 18. avgust 2016.

Šta se može očekivati od Vlade Srbije u suzbijanju korupcije kada prva rečenica u Vučićevom ekspozeu posvećena ovoj oblasti ne samo da ne govori o tome šta će se raditi ubuduće, već netačno i neistinito prikazuje i ono što je do sada učinjeno?

Da li ćemo ponovo imati ispunjavanje samo onoga što traži Brisel, i to [po principu](#) “nešto ćemo da im podvalimo, a nešto će valjda da nam progledaju kroz prste”, ili se može očekivati da će u nedostatku brzih i popularnih aktivnosti (zvučna i masovna hapšenja su potrošena) biti načinjeni i neki ozbiljni sistemski koraci?

U državi u kojoj sve zavisi od jednog čoveka i, što je još gore, od njegove trenutne inspiracije i volje, nije zahvalno analizirati bilo kakve dokumente, pa ni njegov ekspoz, i na osnovu toga donositi zaključke, ali da ipak pokušam.

Odmah se uočava da je borba protiv korupcije u ovom dokumentu dobila veoma malo prostora u poređenju sa tim koliko zvaničnici insistiraju na značaju borbe protiv korupcije u kontekstu evropskih integracija i otvaranja Poglavlja 23. Ipak, u to malo prostora (3 od 68 stranica) stalo je i nekoliko konkretnih planova i ideja i dosta pohvala na sopstveni račun, odnosno za ono što je učinjeno u prethodnom periodu, kada su premijer i njegov omiljeni ministar dr Stefanović najavljivali i odjavljivali hapšenja i kada je premijer predsedavao Koordinacionim telom za sprovođenje Nacionalne strategije za borbu protiv korupcije.

Koliko god premijer bio zadovoljan “uspešno sprovedenim glavnim merama”, nema sumnje da je u prethodnom periodu učinjeno malo i da je borba protiv korupcije bila van fokusa vlade. Ta tema je postala marketinški nezanimljiva onoga časa kada je Vučić krajem 2013. proglasio da su rešene “24 privatizacije” (iako do danas gotovo nijedan od tih slučajeva nije procesuiran do kraja). Prva rečenica u delu ekspozea posvećenom korupciji svedoči o tome da umesto borbe protiv korupcije imamo borbu da se javnosti u Srbiji (i ako može Briselu) predstave navodni rezultati i tamo gde ih nema.

Vučić je, ne trepnuvši, naveo da “Srbija uspešno primenjuje svoju Strategiju za borbu protiv korupcije iz 2013”. Koordinator nije pomenuo da su, prema [izveštaju Agencije za borbu protiv korupcije](#), od 422 aktivnosti iz Strategije, predviđene za poslednji izveštajni period, realizovane samo 82, a od toga samo 29 “na predviđeni način i u propisanom roku”. Novi izveštaj biće, međutim, sigurno povoljniji, jer je

tehnička Vlada u međuvremenu izmenila Akcioni plan za sprovođenje Strategije: izbacila je aktivnosti za koje smatra da su realizovane, a za mnoge produžila rokove, tačnije odložila njihovo sprovođenje.

Vučić nam je priredio i malo iznenađenje – nije prebrojavao uhapšene u policijskim akcijama, izbegavši tako dve zamke: da se bavi onim što nije nadležnost vlade (što sumnjam da ga mnogo brine), ali i da izbegne opasnost da neko postavi pitanje o epilogu tih akcija. Novi pristup – predstavljanje sistemskih problema i rešenja – vredi pohvaliti. Da je u prethodne četiri godine bilo više volje da se suzbijanju korupcije pristupi sistemski umesto marketinški, danas bismo možda imali bolji indeks percepcije korupcije, veće poverenje investitora, mehanizme uz pomoć kojih bi mogli da se sankcionišu funkcioneri koji su se obogatili (i dalje se bogate) od korupcije. Možda bismo prosečno imali više od dva učesnika u postupcima javnih nabavki. A hoćemo li sve to dobiti sa merama koje je Vučić najavio?

Kao jedan od tri stuba sistemskog pristupa otkrivanju i sprečavanju korupcije, on je naveo primenu Zakona o uzbunjivačima. Nismo čuli kakvi su stvarni efekti tog propisa – koje nepravilnosti i koliko krivičnih dela su nadležni uspeli da otkriju zahvaljujući građanima koji su (eventualno) bili ohrabreni da prijave nadležnima svoja saznanja, uvereni da će dobiti adekvatnu zaštitu, niti koliko javnih resursa je sačuvano zahvaljujući tim prijavama. Nismo videli ni intenzivne informativne kampanje kojima bi se građanima objasnilo kakva im se zaštita nudi i kome i kako mogu da se jave.

Drugi “stub” je sprečavanje da kriminalci saznaju za akcije policije pre nego što one počnu. Curenje informacija, ne samo o hapšenjima i akcijama, već i iz istraga, jeste ozbiljan problem već nekoliko godina. Zanimljivo je da su i sami zvaničnici (poput dr Stefanovića) tvrdili da je tako nešto teško otkriti i sprečiti, ali nema sumnje da su pojedine informacije i hotimično plasirane u omiljene medije, a imali smo i situacije u kojima sam premijer označava ko je najveći narko bos kome predstoji hapšenje.

Kao izuzetno važan mehanizam najavljena je (re)organizacija nadležnih državnih organa, kako bi se obezbedilo da se “pripremi dovoljno dokaza da bi se na sudu jasno dokazalo delo korupcije”. Reč je, zapravo, o operacionalizaciji Strategije istraga finansijskog kriminala. Strategija je usvojena još u maju 2015, a Nacrt zakona o organizaciji nadležnosti državnih organa u suzbijanju organizovanog kriminala i korupcije koji predviđa uvođenje četiri specijalna tužilaštva – četiri “čvorišta za policiju, finansijske eksperte, tužioce i sudsku administraciju, odakle će se efikasno boriti protiv korupcije” – pojavio se još u avgustu 2015. Ako bi se ovoj meri moglo prigovoriti da nije novina, mora se priznati da postoji potencijal da ona jednom donese pozitivne efekte.

Nije, međutim, izvesno da li će pozitivne efekte doneti po ko zna koji put najavljeni zakon o poreklu imovine. Iz onoga što je Vučić naveo u ekspozou može se zaključiti da je reč o unakrsnoj kontroli imovine

i prihoda, što je mehanizam koji je omogućen poreskim propisima važećim već 13 godina. I kao u slučaju tih poreskih propisa, i u slučaju da dobijemo Zakon o kontroli imovine, ishod kontrole bilo bi oporezivanje a, kako je premijer naveo, posle toga “neće biti isključeno eventualno vođenje krivičnog postupka”. To što neće biti isključeno ne znači da će biti moguće, jer se korupcija koja je mogla biti izvor neobjašnjenih prihoda i imovine veoma teško dokazuje retroaktivno.

Efikasan mehanizam da se krivično gone funkcioneri koji su se korupcijom obogatili jeste uvođenje krivičnog dela nezakonito bogaćenje, što je predviđeno i Strategijom za borbu protiv korupcije, a u skladu sa [Konvencijom UN protiv korupcije](#). Ta obaveza iz Strategije i Akcionog plana, međutim, niti se realizuje, niti ju je premijer pomenuo u ekspozeu. Zanimljivo je da se zakon o poreklu imovine, o kome Vučić i nekolicina ministara pričaju već četiri godine, ne pominje ni u jednom strateškom dokumentu ili akcionom planu posvećenom borbi protiv korupcije, koji su u prethodne četiri godine usvojili vlada i parlament.

Na kraju, treba pohvaliti entuzijazam sa kojim je premijer u ekspozeu najavio izmene zakona o Agenciji za borbu protiv korupcije, kojima će se “proširiti nadležnosti Agencije”, a ovo telo dobiti nove “instrumente za rad”. Takav entuzijazam je nedostajao u prethodne tri i po godine, koliko je prošlo otkada je agencija Vladi Srbije i Ministarstvu pravde dostavila inicijativu za izmenu zakona.

I najava premijera da će Agencija “od Vlade dobiti svu podršku za dalji rad” i da će se u “narednim godinama ova institucija graditi kao jedan od glavnih oslonaca države u borbi protiv korupcije” zaslužuje ako ne ovacije kako to poslanici vole da prirede premijeru u parlamentu, a ono bar aplauz. Umesto naklonom, na taj aplauz bi premijer i Vlada mogli da odgovore tako što bi počeli da izveštavaju parlament o postupanju po preporukama Agencije (ali i drugih nezavisnih tela), što je obaveza koju su u prethodne dve godine ignorisali.

Ukratko, nekoliko potencijalno dobrih propisa i/ili mehanizama koje su ministri i premijer medijski već eksploitali u prethodnom mandatu, najavljeni su kao ključne aktivnosti za predstojeći period. Teško, međutim, da će i ti mehanizmi imati dugoročan efekat bez istinske promene odnosa prema nezavisnim telima, bez medija koji slobodno otvaraju relevantne antikorupcijske teme, bez tužilaštva i policije koje rade ne čekajući “mig spolja”, bez departizacije i profesionalizacije upravljanja preduzećima u državnom vlasništvu. Sve to je, da je bilo istinske volje, moglo da se učini u prethodne četiri ili dve godine. A da li se nešto u međuvremenu promenilo što bi nam dalo “osnov sumnje” da takva volja sada postoji?

Lažirana izjava o prihodima Malog

Krik, Dragana Pećo, 15. avgust 2016.

Marija Mali, bivša supruga gradonačelnika Beograda Siniše Malog, tvrdi da je bila ucenjena da da lažnu izjavu Agenciji za borbu protiv korupcije u postupku koji se vodi protiv Malog. U toj izjavi, kako navodi, lažno je prikazala određene prihode kao nasledstvo koje je dobila od oca, otkriva Mreža za istraživanje kriminala i korupcije - KRIK.

Marija Mali podnela je 14. jula krivičnu prijavu protiv bivšeg supruga zbog verbalnog i fizičkog nasilja koje je navodno trpela. Istog dana je i Siniša Mali policiji podneo prijavu protiv nje optužujući je za lažno prijavljivanje i ucenu, o čemu su pisali domaći tabloidi.

Prvo osnovno tužilaštvo u Beogradu potvrdilo

je novinarima KRIK-a da se u oba slučaja vode predistražni postupci. Krivična prijava koju je Marija Mali podnela, a čiju kopiju imaju novinari KRIK-a, međutim, sem detalja o navodnom porodičnom nasilju, otkriva još jednu stvar. Prema tvrdnji Marije Mali, gradonačelnik Beograda je na nju vršio pritisak da mu pomogne oko postupka koji je protiv njega pokrenula Agencija za borbu protiv korupcije, a u kojem se ispituje da li je prijavio svu imovinu i prihode. Siniša Mali je, kao funkcioner, bio dužan po zakonu da prijavi Agenciji sve što on i supruga poseduju. Ona je pod pritiskom pristala da slaže Agenciju i određene prihode je lažno prijavila kao svoje nasledstvo od oca. U krivičnoj prijavi se ne navodi više detalja, sem da je ta lažna izjava data 14. juna 2016. godine.

„(Siniša Mali) je, iskoristivši njen strah, obećao da će se pismeno obavezati da prema (Mariji Mali) neće ispoljavati fizičko, ni psihičko nasilje, ali ju je uslovio da će tu izjavu potpisati samo ako ona potpiše lažnu izjavu o prihodima koje je navodno ostvarila nasledstvom iza pokojnog oca“, piše u krivičnoj prijavi koju poseduje KRIK. Marija Mali u krivičnoj prijavi tvrdi da je gradonačelnik na nju vršio pritisak da „zbog potrebe njegove političke karijere ne otkriva da su se razveli novembra prošle godine.

Marija Mali nije želela da razgovara sa novinarima KRIK-a i objasni detalje navedene u krivičnoj prijavi. U kratkoj SMS prepisci napisala je: „Ništa nije sporno oko mog nasledstva, već način na koji su to njegov advokat i on prikazali. Moj cilj je da nadležne institucije preduzmu mere iz svoje nadležnosti i mislim da mediji ne mogu da reše ovakve slučajeve.

Siniša Mali nije odgovarao na pozive i poruke novinara KRIK-a. „Gradonačelnik nije u mogućnosti da da intervju“, rekli su nam iz njegove službe za informisanje.

Agencija za borbu protiv korupcije nije želela da komentariše ove informacije jer je postupak u toku.

Postupak provere imovine i prihoda gradonačelnika Siniše Malog Agencija je pokrenula nakon što je KRIK pre godinu dana otkrio da je kao direktor of-šor kompanija kupio 24 apartmana u letovalištu na bugarskom primorju. Mali je tvrdio da je njegovpotpis na ugovorima falsifikovan, ali javnosti nije dostavio dokaz za to. Njegova advokatica u Bugarskoj je tamošnjem poslovnem registru podnela zahtev da Malog izbriše sa funkcije lica koje je ovlašćeno da zastupa of-šor kompanije. Zahtev je, zbog neispravnih dokumenta, odbijen i Mali još upravlja bugarskim apartmanima.

Imovina

Po stupanju na funkciju, Mali je Agenciji za borbu protiv korupcije prijavio dva četvorosobna i jedan petosoban stan, dve garaže, dva automobila i ušteđevinu. Četvorosobni stanovi, prema podacima katastra, nalaze se u luksuznom stambenom kompleksu „Oaza" u Beogradu. Zatim je prošle godine smanjio svoje imovinsko stanje. Prema poslednjem imovinskom kartonu objavljenom na sajtu Agencije, on poseduje petosoban stan, jednu garažu i ušteđevinu. Novinari KRIK-a, uvidom u katastar, otkrili su da je apartmane iz „Oaze" preneo na decu, ali pošto su ona maloletna, kao vlasnik stana upisanaje Marija Mali.

